

Korrmässa d. 29 Dec. 1896.

Goda Morkvor!

Her om sin mycket tillfredsställande
den Morkens och alla i Buddismen så att
Lester och Syster
Här kommer ett resande från
med barn och blomma och önskar
ett godt, välsignelserikt nytt år.
Det var meningen att det skulle
bli julfrämmande, men Rosten kom
mo oss till handa först efter julen.
Pappan stiesar så mörkt, så att
alla skola se att han är "Okef" för
egget kontor och Tituläravdelnings Kandidat
till på köpet, men man kan se trötthet
ut. Det är efter att förälskat med in-
prägningen. Körtet togs nämligen just
innan vi reste från Wasa. Saurigossen
är förtöjd med sin lott - måtte han

beställden anordning, men den blir sedan inget annat än en gammal bräda om att jag ej kan skänka på prästföreläsningar och afstå inkomster och mycket mer arbete. För de som vill ha en sådan - Skriv

Han och gör det all framgång!

Han var då fjorton månader gammal, nu är han snart 18 och en äkta "Lasse Bullerbasius" N:o 2. Hittills har han äfven, Gud ske lof, fått vara frisk, trots de dragiga rum huckes består oss, men nu grasserar mässlingen på orten, skulle mera lindrig, och gästar för närvarande våra närmaste grannar, Förvaltar Mäkelöfs, så det vore underligt om Lauri skulle gå fri. Gud styr dock den saken som han ser bäst.

För öfrigt trivas vi bra här, särskildt jag. Visserligen har jag haft fullt upp med arbete nästan ända sedan jag kom, så att jag, t.o.m. juldagarna för det mesta fått vistas vid skrifbordet, för att hinna få allt klart för årsredovisningarna, men det är dock en förr ej annat njutning att vara egen herre på tappan och särskildt, att ha allt sitt arbete hemma hos sig. Man kan då inrätta sig efter egen smak och ställa

men de ha vi husdjur och ett träd och det är inte en liten sak. Sedan jag varit i Stockholm för några dagar!

skäpits förreis der man besöker, utan att någon annan kan komma och säga "nej här skall det stå"! Dessutom är jag intresserad af kansligörsmål och har därför hittills arbetat med lust och glädje och månanda ju det därför har jag äfven jämförelsevis fort kommit in uti mina nya ärligganden, hvilket alldeles olika dem en telegrafist har att i vanliga fall befattna sig med. Telegrafen har nämligen ett mycket, både ut- och inveckladt redovisnings och kontroll system, hvilka arbeten för det mesta skötas af resp. chefer sjelfva. Dessa tycka ej ens om att någon af de underlydande går och snokar i deras papper, der ofta nog sådant kan finnas, som icke bör komma till tålistornas kännedom. Derfor var jag och tåmmeligen oberördad i sådant när jag kom hit, men redan på nitvågen lef jag i B.borg bekant med en synnerligen vänlig och tjänstvillig

de först, stora några smärre summan 18. Kavalieret, hatterinnet 0.5 v.
mer till till samma lilla stor, það kontaktu löm, inte är större än vi har
Kamrat och gammal Kavalier, som
blef mig en vän och läromästare, så
att jag nu med tåmligt lugn kan se fram-
tiden an. — Concellentid är min station
ingående bland de minsta, hvad förwin-
ge intraderna bestäffa, tvärtom kan det
måta sig med många af högre klass,
sådana som Bstad, Jstad och Kstad.
mfl. Nykarleby är samma klass som
denne, men får ej på ett helt år in så
mycket som Stormarks på en månad.
Detta låter som skryt, men är bokstaf-
ligen sant, ty Nykby inträder stiga
ej till mer än 5-600 rfr i året, då Stor-
utgör ja 8000. Under senaste November
månad inlevererade jag öfver 1400
mark, visserligen det mesta det någon-
sin varit här under en månad, men me-
deltalet behöfver heller ej öfverstiga hälft-
ten af den summan för ett års resultat.
Det skall bli 8000, såsom det har varit
de förra åren. — Ja nog känna vi
oss så tacklösa för att vi kom-

